The Ballad of Mauthausen- Joan Baez-Mikis Theodorakis

Η **Τζόαν Μπαέζ** (*Joan Chandos Báez*, 9 Ιανουαρίου 1941 - ...) είναι Αμερικανίδα τραγουδίστρια της φολκ, κυρίως, μουσικής και στιχουργός. Από το 1959 που ξεκίνησε την καριέρα της μέχρι σήμερα έχει ηχογραφήσει περισσότερα από τριάντα άλμπουμ, στα οποία ερμήνευσε τόσο δικά της τραγούδια όσο και τραγούδια άλλων δημιουργών. Οι στίχοι των τραγουδιών της είναι κυρίως στα Αγγλικά και στα Ισπανικά, αλλά έχει ερμηνεύσει τραγούδια και σε άλλες γλώσσες.

Επιπλέον είναι ιδιαίτερα γνωστή για την ενεργό συμμετοχή της στο αντιπολεμικό κίνημα (κατά τη διάρκεια του πολέμου στο Βιετνάμ συνελήφθη και φυλακίστηκε για τη συμμετοχή της στη διαμαρτυρία στο *Armed Forces Induction Center*) και την υποστήριξη του κινήματος κατά των φυλετικών διακρίσεων. Πολλά από τα τραγούδια της μιλούν για τον πόλεμο και για μια σειρά από κοινωνικά προβλήματα.

τις 28 Αυγούστου του 1963 η Μπαέζ συμμετείχε, μαζί και με άλλους καλλιτέχνες, στην *Πορεία στην Ουάσινγκτον* (ή *Πορεία στην Ουάσινγκτον για δουλειά και Ελευθερία*) (*The Great March on Washington ή March on Washington for Jobs and Freedom*) στην οποία ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ άρχισε την ομιλία του με την φράση που έμεινε στην ιστορία *Έχω ένα όνειρο...* (*I have a dream...*). Εκεί η Μπαέζ τραγούδησε τα τραγούδια *Oh Freedom* και *We shall overcome* (το οποίο το ξανατραγουδήσε στη διάρκεια των διαδηλώσεων του Κινήματος ελευθερίας του λόγου- Free Speech Movement (1964–1965) στο Πανεπιστήμιο Μπέρκλεϋ στην Καλιφόρνια) και μαζί με τον Μπομπ Ντύλαν, με τον οποίο είχε συναντηθεί για πρώτη φορά στον συναυλιακό χώρο *Gerde's Folk City* στην Νέα Υόρκη το 1961, το *When the Ship Comes In*.

Την ίδια χρονιά η Μπαέζ προσκάλεσε τον Μπομπ Ντίλαν να εμφανιστεί μαζί της στη σκηνή στο *Newport Folk Festival*, όπου ερμήνευσαν μαζί το τραγούδι του Ντίλαν *With God on Our Side*. Τα επόμενα χρόνια η Μπαέζ, είτε μόνη είτε ντουέτο με τον Ντίλαν, τραγούδησε πολλές δημιουργίες του τελευταίου. Η Τζόαν Μπαέζ και ο Μπομπ Ντίλαν ήταν ζευγάρι μέχρι τα μέσα περίπου της δεκαετίας του εξήντα. Μετά το χωρισμό τους συνεργάστηκαν ξανά στο *Rolling Thunder Revue* που διοργάνωσε ο Ντίλαν στα τέλη του 1975-αρχές του 1976 καθώς και αργότερα, το 1984.

Η μέρα το έχει, να έχουν γενέθλια σήμερα, πολύ σπουδαίοι καλλιτέχνες, που δώσανε το προσωπικό τους ύφος στην πορεία της μουσικής.

Ο **Τζίμι Πέιτζ** (πλήρες όνομα *James "Jimmy" Patrick Page*, 9 Ιανουαρίου 1944) είναι Άγγλος μουσικός, παραγωγός και συνθέτης. Είναι ιδρυτικό μέλος του συγκροτήματος Led Zeppelin, με το οποίο έγινε γνωστός παγκοσμίως.

Ξεκίνησε την καριέρα του παίζοντας κιθάρα σε δίσκους διάσημων καλλιτεχνών της δεκαετίας του '60. Από το 1966 έως το 1968 ήταν μέλος των Yardbirds, παίζοντας αρχικά μπάσο και στη συνέχεια κιθάρα. Μετά τη διάλυση των Yardbirds, ο Πέιτζ δημιούργησε τους Led Zeppelin. Με τον θάνατο του ντράμερ του συγκροτήματος, Τζον Μπόναμ, οι Led Zeppelin διαλύθηκαν και ο Πέιτζ ακολούθησε σόλο καριέρα. Θεωρείται ένας από τους μουσικούς που έπαιξαν μεγάλο ρόλο στην εξέλιξη της ροκ μουσικής και της ηλεκτρικής κιθάρας.

Οι πρώτες επιρροές του Πέιτζ ήταν ο Σκότι Μουρ και ο Τζέιμς Μπάρτον, που έπαιζαν σε ηχογραφήσεις του Έλβις Πρίσλεϊ. Ο ίδιος έχει αναφέρει ότι το τραγούδι *Baby Let's Play House* του Πρίσλεϊ τον έκανε να αρχίσει να παίζει κιθάρα.

Ο Πέιτζ είχε ένα ιδιαίτερο πάθος για το skiffle (δημοφιλής μουσική της εποχής του) και ειδικά για τη φολκ μουσική. Όμως το μεγαλύτερο ενδιαφέρον το είχε για τη μπλουζ μουσική και για κιθαρίστες όπως ο B.B. King, ο Buddy Guy, ο Willie Dixon και ο Freddie King.

Ενώ πήγαινε ακόμη σχολείο, ο Πέιτζ συχνά έπαιζε σε κλαμπ της εποχής με διάφορα συγκροτήματα και συνεργάστηκε με κιθαρίστες όπως ο Τζεφ Μπεκ και ο Έρικ Κλάπτον.

Η πρώτη του ηχογράφηση ήταν με το τραγούδι *Diamonds*, το οποίο έφτασε στο # 1 του καταλόγου επιτυχιών της Μεγάλης Βρετανίας στις αρχές του 1963.

Μετά από κάποιες συνεργασίες αποφάσισε να γίνει session μουσικός, συνεργαζόμενος με συγκροτήματα όπως οι The Who και οι Kinks.

Από το 1965 ως το 1969, συνέγραψε και έπαιξε σε τραγούδια του Τζον Ουίλιαμς, του Donovan, του Τζόνι Χαλιντέι, του Αλ Στιούαρτ, του Τζο Κόκερ, κ.α..

Τον Φεβρουάριο του 1965, του προτάθηκε να αντικαταστήσει τον Έρικ Κλάπτον στους Yardbirds, αλλά προτιμώντας την επικερδή καριέρα του ως session μουσικός, αρνήθηκε προτείνοντας στη θέση του τον Τζεφ Μπεκ.

Οι Yardbirds αποφάσισαν να διαλυθούν το 1968, με τον Πέιτζ να σχηματίζει τους New Yardbirds, με τον τραγουδιστή Ρόμπερτ Πλαντ, τον μπασίστα Τζον Πωλ Τζόουνς, και τον ντράμερ Τζον Μπόναμ. Μετά την πρώτη τους περιοδεία στις σκανδιναβικές χώρες, άλλαξαν το όνομά τους σε Led Zeppelin και περιόδευσαν στις Ηνωμένες Πολιτείες για να προωθήσουν τον πρώτο τους δίσκο, ο οποίος έφθασε στο Top-10 και στις δύο πλευρές του Ατλαντικού.

Το "*Led Zeppelin II*" ανέβηκε στην κορυφή των τσαρτ και από εκεί και έπειτα κάθε στούντιο δίσκος τους έγινε πλατινένιος. Μετά από δύο χρόνια συνεχών περιοδειών, ξεκίνησαν να περιορίζουν τον αριθμό των εμφανίσεών τους. Η αμερικάνικη περιοδεία τους το 1973 έσπασε τα ρεκόρ εισιτηρίων των Beatles και, το 1975, οι φρενήρεις ρυθμοί πώλησης των εισιτηρίων και των δίσκων των Led Zeppelin τους είχαν καταστήσει το κορυφαίο ροκ συγκρότημα του πλανήτη.

Οι Led Zeppelin διαλύθηκαν μετά τον θάνατο του Μπόναμ, στις 25 Σεπτεμβρίου 1980. Μετά τον θάνατο του Μπόναμ, ο Πέιτζ δεν έπαιξε κιθάρα για εννέα μήνες.

Το 1982, οι Led Zeppelin κυκλοφόρησαν το άλμπουμ *Coda* με ακυκλοφόρητα τραγούδια από παλιότερες ηχογραφήσεις. Η πρώτη ηχογράφηση του Πέιτζ μετά τους Led Zeppelin ήταν το σάουντρακ της ταινίας *Death Wish II*, ενώ συμμετείχε στο πρώτο προσωπικό άλμπουμ του Πλαντ, με τίτλο *Pictures at Eleven*.

Τον Δεκέμβριο του 2007, οι Led Zeppelin επανενώθηκαν με τον γιο του Τζον Μπόναμ, Τζέισον, στα τύμπανα για μία εμφάνιση στη μνήμη του ιδρυτή της Atlantic Records, Αχμέτ Ερντεγκάν. Η ηχογράφηση της συναυλίας κυκλοφόρησε πέντε χρόνια αργότερα στο άλμπουμ *Celebration Day*, ενώ ο Πέιτζ συμμετείχε στο ντοκιμαντέρ *It Might Get Loud* με τον Τζακ Γουάιτ των White Stripes και τον The Edge των U2.

Source URL:http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=el/node/1663